

ФІЛОСОФСЬКЕ ОСМИСЛЕННЯ ПРОБЛЕМ ОСВІТИ

DOI : 10.33274/2079-4835-2024-28-1-5-12
УДК81'342.6:(811.112.2:81'243-047.23)(045)

Рибалка Н. В.,
асистент

Донецький національний університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: rybalka_n@donnuet.edu.ua
ORCID: 0000-0003-3804-6875
e-mail: mykhalchenko@donnuet.edu.ua

Михальченко К. І.,
здобувачка ВО

ФОНЕТИЧНА ІНТЕРФЕРЕНЦІЯ ПРИ ВИВЧЕННІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ

UDC81'342.6:(811.112.2:81'243-047.23)(045)

Rybalka N. V.,
Assistant Professor

Mykhailo Tuhon-Baranovskyi Donetsk National University
of Economics and Trade, Kryvyi Rih, Ukraine,
e-mail: rybalka_n@donnuet.edu.ua
ORCID: 0000-0003-3804-6875
e-mail: mykhalchenko@donnuet.edu.ua

Mykhalchenko K. I.,
Student

PHONETIC INTERFERENCE IN LEARNING GERMAN AS A SECOND FOREIGN LANGUAGE

***Мета** — визначення сутності та змісту поняття «фонетична інтерференція»; виявлення умов виникнення інтерференції, форм та особливостей її прояву під час вивчення німецької мови як другої іноземної після англійської та позначити методичні шляхи її подолання.*

***Методи.** Основні наукові результати отримані за допомогою використання таких методів дослідження, як теоретичний та порівняльний аналіз психолого-педагогічної літератури, узагальнення передового досвіду та спостереження.*

***Результати.** Людина, яка вивчає іноземну мову ставить перед собою мету якнайкраще оволодіти однією або декількома мовами. Відповідно виникає небажане перенесення з однієї мови на іншу, через що процес оволодіння мовою часто страждає порушеннями. Але як і в будь-якому іншому випадку, трансфер має два види: позитивне та негативне перенесення (інтерференція).*

Більшість лінгвістів здебільшого стурбовані негативним перенесенням, тому що втручання однієї мови в іншу легко відчутне і відоме. Негативне перенесення/інтерференція викликана відхиленням від норми. Це означає, що перенесення фонетики, граматики або словникового запасу з мови, яку вже освоїв індивід, призведе до помилок при засвоєнні нової іноземної мови.

Опанування однією мовою може також сприяти оволодінню іншою, що еквівалентно позитивному перенесенню. Однак часто буває важко сприймати позитивне перенесення. В результаті подібності мов учні, як правило, при вивченні нової мови запозичують фонетичні, морфологічні або граматичні правила з мови, яку вони вивчали раніше. Якщо запозичення або, відповідно, перенесення допомагає і приносить полегшення щодо нової мови, тоді можна говорити про позитивне перенесення.

Для того щоб добре спілкуватися та розуміти інших людей новою мовою, необхідно правильно вимовляти звуки мови, слова та висловлювання.

У триєдності «українська – англійська – німецька» рідна мова, освоєна в природному мовному середовищі, займає домінуюче місце, і рівень володіння нею, зрозуміло, значно вищий, ніж іноземними мовами. Кожною наступною за рідною мовою системою індивід володіє на нижчому рівні. Однак посереднє володіння другою та/або третьою мовою не заважає вважати індивіда багатомовним, оскільки він здатний перемикає коди, поперемінно користуватися різними мовними системами та здійснювати комунікацію на доступному йому рівні.

Кожна наступна мова випробовує на собі вплив попередньої, тому двомовність та багатомовність неминуче призводять до інтерференції.

На думку деяких вчених, фонетична інтерференція є однією з найскладніших і найактуальніших проблем сучасної лінгвістики. Вивчення акценту або фонетичних відхилень у системі вторинної мови білінгвів є особливо актуальним для визначення прийнятності чи неприйнятності певних фонетичних відхилень у нерідному мовленні.

Ключові слова: фонетична інтерференція; англійська мова; німецька мова; друга іноземна мова; білінгвізм.

Постановка проблеми. У сучасному світі співробітництво між різними країнами дедалі частіше виходить на перший план. Країна не може розвиватися ні економічно, ні політично, не вступаючи в контакти з іншими країнами. На цьому тлі все більше і більше доводиться мати справу з людьми, які розмовляють різними мовами та є вихідцями з інших культур. Щоб краще зрозуміти один одного, познайомитися з іншими культурами та налагодити співпрацю, багато людей вирішують освоїти одну або кілька іноземних мов. Англійська мова безперечно зайняла домінуюче становище у суспільстві і вивчається у більшості навчальних закладів як перша іноземна. Також, починаючи вже зі школи, вивчаються польська, французька та іспанська мови в якості другої іноземної, але поки що німецька мова займає друге місце, тому ключовий аспект у цьому дослідженні – це питання про вплив вже існуючого рівня володіння англійською мовою на вивчення німецької мови.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблеми інтерференції, причини її виникнення та вплив на комунікативний процес привертали увагу всіх учених, які займаються дослідженнями мовних контактів. Ця тема є досить актуальною і для фахівців, які займаються методикою навчання іноземних мов. Численні роботи присвячені аналізу різних аспектів (Є. Абрамова, В. Алімов, Л. Бондарко, Є. Будник, Н. Варюшенкова, Г. Вишневська, А. Карлінський, Н. Любімова, Є. Чернікіна, Г. Чиршева, О. Ямщикова; J. Czochralski, B. Eisen, E. Haugen, M. Kocianova, G. Saunders, E. Ternes, U. Weinreich). Проте низка проблем, особливо практичного плану, ще потребує вирішення.

Мета статті – визначити сутність і зміст поняття «фонетична інтерференція»; виявити умови виникнення інтерференції, форми та особливості її прояву під час вивчення німецької мови як другої іноземної після англійської та позначити методичні шляхи її подолання.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах міжнародних відносин англійська мова стала мовою, сприятливою для міжкультурних комунікацій на всіх рівнях: від особистого до ділового спілкування. Білінгвізм розглядається як повсякденне явище, а знання англійської мови є необхідною умовою для успішної діяльності. Однак у суспільстві недостатньо бути двомовним індивідом – нормою стає багатомовність. Володіння англійською мовою дозволяє створити основу для освоєння другої іноземної мови.

Слід зазначити, що з самого початку умови навчання англійської та німецької мов нерівні. По-перше, німецька мова менш поширена, ніж англійська, яка має статус міжнародної мови; по-друге, первинність використання англійської мови сприяє тому, що нею володіють краще, ніж німецькою; по-третє, німецька мова, як правило, вивчається в штучно створених

умовах, поза мовним середовищем, і відсутність прямих контактів з носіями мови виявляється фактором, що гальмує процес освоєння нової мовної системи.

У триєдності «українська – англійська – німецька» рідна мова, освоєна в природному мовному середовищі, займає домінуюче місце, і рівень володіння нею, зрозуміло, значно вищий, ніж іноземними мовами. Кожною наступною за рідною мовою системою індивід володіє на нижчому рівні. Однак посереднє володіння другою та/або третьою мовою не заважає вважати індивіда багатомовним, оскільки він здатний перемикає коди, поперемінно користуватися різними мовними системами та здійснювати комунікацію на доступному йому рівні.

Кожна наступна мова випробовує на собі вплив попередньої. Двомовність та багатомовність неминує призводити до інтерференції.

У лінгвістичній літературі інтерференція трактується у широкому та вузькому сенсах. У широкому значенні вона розуміється як зміна у структурі мови внаслідок взаємодії з контактною мовою. У вузькому сенсі інтерференція – це перенесення норм рідної мови на контактуючу мову в процесі усної комунікації. Цей підхід висвітлюється в основному в методиці викладання іноземних мов [5].

У даній роботі інтерференція сприймається як втручання норм однієї мови в систему іншої мови, в результаті якої виникають графічні, фонетичні, лексичні, граматичні та інші помилки. Специфіка ж помилок та їх кількість пов'язані з лінгвістичними та екстралінгвістичними факторами, що впливають на процес оволодіння іноземними мовами.

Швидкість та ефективність вивчення другої іноземної мови багато в чому залежить від віку учня. Студенти мають повністю розвинений апарат абстрактного мислення, їх відрізняє автономність мислення, творче вирішення завдань. Дорослій людині не достатньо знати, що в мові якесь граматичне правило вживається певним чином. Йому важливо зрозуміти, чому це відбувається. Отже, принцип уважності при засвоєнні навчального матеріалу має бути у центрі навчання дорослих. Без достатнього розуміння всіх законів у галузі іншомовної освіти та різних мовних явищ дорослі не можуть достатньо вивчити іноземну мову. Як показує Дж. Л. Вітлін, обробка того, що сприймається як іншомовний матеріал, що зберігається в пам'яті, у психологічній діяльності дорослої людини неминує включати мислення рідною мовою. Звідси випливає, що рідну мову не можна виключати з вивчення іноземної мови, особливо під час роботи з дорослою аудиторією.

У той час як навчання дітей іноземним мовам відбувається в ігровій формі, з віком стає все важче сприймати граматичні структури іноземної мови. Крім того, з віком м'язи обличчя набувають, так би мовити, «застиглої» форми, адаптованої до рідної мови. У зв'язку з цим з віком позбутися акценту стає складніше.

Люди, які починають вивчати другу мову пізніше у житті, мають більше проблем з вимовою звуків, які існують у другій мові, але яких немає в їхній першій мові. Дослідження вікових обмежень щодо оволодіння другою мовою оцінювало гіпотезу критичного періоду для засвоєння другої мови та виявило, що вік прибуття в іншомовну країну більше обмежує фонологічну область, ніж морфосинтаксичну. Здатність оволодівати звуковими моделями другої мови залежить від неврологічного розвитку. Окрім того, дослідження виявило, що вік є критичним фактором у засвоєнні другої мови, а здатність оволодіти другою мовою з віком знижується [6, с. 78-104].

Слід зазначити ще одну не менш важливу особливість, крім віку, що згадується щодо другої іноземної мови. Як зазначають Б.А. Лапідус та інші експерти при вивченні іноземної мови мають характерний переважний вплив не лише рідна мова, а й перша іноземна мова. Тому основна увага, особливо на початковому етапі, приділяється подоланню інтерферуєчих тенденцій паралельно зі зміцненням навичок позитивного перенесення. Як правило, цей необхідний процес виявляється тривалим та трудомістким для учнів та вчителів [1].

Спостерігається також і зворотня тенденція, коли пізно вивчена друга мова може мати вплив на звучання та акцент першої [2, с. 249]. Наприклад, деякі люди можуть почати вживати звуки з другої мови в своїй першій мові, що також може призвести до зміни їхнього акценту.

Прояв іншомовного акценту не носить випадкового характеру, навпаки, помилки, пов'язані з перенесенням слуховимовних навичок рідної мови на іншомовну вимову, характеризується системністю. Фізіологічною основою інтерференції є стійкість раніше утворених тимчасових нервових зв'язків порівняно з тими, що виникають пізніше, і збереження старих зв'язків, незважаючи на їх заміщення новими. Відбувається так зване нашарування нових зв'язків на старі. Психологічною ж основою інтерференції є наявність спільних компонентів в умовах, способах і меті виконання дій, або перенесення вмінь і навичок [2, с. 111].

Англійська та німецька мови є спорідненими та мають багато подібностей, що призводить до передачі/трансферу форм та структур, що позитивно впливає на розвиток нової мовної системи. У процесі навчання слід акцентувати увагу на такі лінгвістичні особливості, як:

1) подібність структури побудови простого речення в німецькій та англійській мовах, особливо на наявність дієслова-зв'язки:

Mein Name ist Peter. - My name is Peter.

Es ist windig. - It is windy.

Ich bin durstig. - I am thirsty.

2) наявність модальних дієслів: *Sie kann singen und tanzen. - She can sing and dance.*

3) вживання означених і неозначених артиклів: *Ich habe einen Hund. Der Hund ist groß und böse. - I have a dog. The dog is big and angry.*

4) утворення часових форм дієслова:

Er war wissbegierig. - He was curious. (Präteritum - Past Simple)

Ich habe ein Haus gekauft. - I have bought a house. (Perfekt - Present Perfect)

Er wird ein Auto kaufen. - He will buy a car. (Futurum - Future Simple)

5) Форми вітання: *Guten Abend! Good afternoon!*

Однак англійська та німецька мови мають також багато відмінностей, які є причиною виникнення мовної інтерференції. І хоча під інтерференцією в лінгвістиці прийнято розуміти «взаємодію мовних систем за умови двомовності, що складається або за контактів мов, або за індивідуального освоєння нерідної мови» [3], що виражається у відхиленні від норми в системі другої мови під впливом рідної, при взаємодії двох іноземних мов перша іноземна мова також може негативно впливати на другу. Причиною цього є вже сформована система навичок та умінь у галузі першої іноземної мови. При розгляді процесу оволодіння німецькою мовою, як другою іноземною, на тлі англійської, як першої іноземної, зафіксовано прояв інтерферуєчого впливу першої іноземної мови на всіх рівнях мови: фонетичному, граматичному, лексичному та синтаксичному. Це результат наявності між контактуючими мовами звукових, структурних і семантичних розбіжностей.

Однак на початковому етапі навчання німецькій мові, як другій іноземній, найбільш актуальним питанням є фонетична інтерференція, оскільки більшість процесу навчання спрямована на освоєння вимовних та слухових навичок.

Фонетична інтерференція – результат недотримання звукових та інтонаційних відмінностей між іноземними мовами, встановлення помилкових відповідностей між ними. Учень безпосередньо переносить вимовну навичку однієї іноземної мови іншою мовою. Фонетична міжмовна інтерференція проявляється в заміні звуків мови, що вивчається, в недотриманні послідовності фонем в словах мови, що вивчається, в неправомірному ототожненні правил іноземних мов.

Аналіз системних вимовних помилок, які наявні у студентів, дозволив виділити такі моменти, коли під впливом рідної та першої іноземної мови порушуються основні фонетичні правила другої мови:

– редукування ненаголошених голосних до нейтральних звуків і значне «розтягування» голосних, що знаходяться під наголосом;

– опозиція довгота-короткість голосного, яка відсутня в українській вокалічній системі, а в німецькій мові є основною характеристикою голосного. В англійській мові, для якої також характерні довгі та короткі голосні, такої проблеми не виникло б. Саме правило не викликає запитань у студентів, але досить складним для них є контроль свого мовлення, не володіючи навичкою диференціації та вимовляння коротких і довгих звуків.

– у німецькій мові звук [o] не піддається редукції, тобто у ненаголошеному положенні він не змінюється. Однак відповідно до української мови, у студентів у цій позиції перманентно спостерігається акання - нерозрізнення голосних фонем неверхнього підйому /o/ та /a/ в ненаголошених складах: *T[a]mate*, *D[a]zent*, *C[a]mputer*. Для українськомовних комунікантів така вимова не спричиняє труднощів під час сприйняття мовлення співрозмовника, але для іноземців розуміння буде суттєво ускладнене [4].

– тенденція вимовляти всі склади взаємопов'язано, тобто коли кінець одного слова вимовляється разом із початком наступного слова;

– відсутність твердого придишу при вимові окремих слів (перенесення з рідної мови);

– системні порушення інтонації [2, с.108].

Також до типових просодичних помилок можна віднести зміщення наголосу з першого складу слова, оскільки англійська не є мовою «фіксованого наголосу», тому відбувається це за типом рідної мови, у якій наголос у складних словах падає, як правило, на другу основу. Найчастіше помилки зустрічаються у таких словах, як: *arbeiten*, *frühstücken*, *gestern*, *der Abend*, *der Student*, *das Mittagessen* та ін [4].

Дуже багато фонетичних труднощів пов'язано з постановкою наголосу в складних іменниках, тому що в сучасній німецькій мові можна відзначити наявність основного та другорядного наголосу, причому другорядний наголос слабший за основний. На відміну від англійської у німецькій мові:

– кожен складний іменник означального типу в німецькій мові має один основний та один або кілька другорядних наголосів;

– основний словесний наголос падає на наголошений склад першого компонента;

– другорядний наголос падає на наголошений склад останнього компонента [2].

При цьому значні відмінності фонетичної бази англійської мови від німецької є причиною багатьох труднощів при спробі опанувати вимову та читання багатьох німецьких лексем. Найчастіше це проявляється у наступних випадках заміни звуків:

- [a] на [æ] (*der Mann*, *die Angst*);
- [ai] на [ei] (*nein*, *dein*, *klein*);
- [e:] на [i:] (*das Meer*, *der Tee*, *der See*);
- [o:] на [u:] (*das Boot*, *der Zoo*);
- [ʃ] на [s] (*sportlich*, *die Stunde*, *das Spiel*, *die Sprache*);
- [z] на [s] (*der Saft*, *lesen*, *sammeln*);
- [v] на [w] (*der Vater*, *vier*);
- [ts] на [z] (*die Zukunft*, *das Zimmer*, *die Zeit*, *zwischen*, *zehn*);
- [ju], [ja], [je] на [dʒu], [dʒæ], [dʒe] (*jeder*, *der Junge*, *Januar*);
- [y] на [ʌ] (*die Butter*)

Також деякі труднощі виникають:

– у словах з умляутами (ä, ö, ü), особливо у позиції початку слова (наприклад: *Übung*, *Österreich*, *Ärger*), а в середині слова може відбуватися їх ігнорування;

– у читанні/вимові слів з літерою h в середині слова (*gehen*, *stehen*);

– у словах з літерою l, яка в німецькій мові вимовляється м'яко, натомість як в англійській вона звучить твердо (наприклад: *klettern*, *das Blatt*).

Крім того суттєвий вплив англійської мови можна зустріти у наступних випадках:

1) У словах, що закінчуються на -e (*viele*, *deine*, *Freunde*), цей звук часто не

вимовляється, подібно до німого -е в англійській мові, натомість в німецькій мові його треба читати та вимовляти.

2) Простежується тенденція вимовляти голосні залежно від типу складу (відкритий/закритий), як в англійській мові: *Bu*[ʌ]*s*, *Ha*[æ]*nd*, *U*[ju:]*niversität*.

3) Деякі слова артикуються по-англійськи (імовірно, у зв'язку зі схожістю за написанням):

Tradition - звук [ʃn];

war, falls - з довгим [o:];

was - [wɒz];

lernen, gern, fern - за III типом англійського складу з [z:].

4) Приголосні літери наприкінці слова або складу вимовляються дзвінко, наприклад: *bal*[d], *We*[g], *Stau*[b], в той час, як в німецькій мові вони вимовляються більш глухо.

5) Зсув наголосу в словах-інтернаціоналізмах здебільшого відбувається за типом англійської мови: *Musik* ['mu:zik] - *music* ['mju:zik], *Problem* ['probləm] - *problem* ['prɒbləm] [4].

Запозичені слова з англійської мови – особлива проблема для тих, хто вивчає німецьку мову після англійської, тому що існують прямі запозичення без зміни значення слова та які не змінилися у вимові, але з деякими словами відбувся процес неповної асиміляції, наприклад: *Talkshow, CD-Player*.

Висновки. Підсумовлюючи, можна сказати, що як показує практика, під час навчання україномовних учнів німецькій мові, як другій іноземній з урахуванням вивчення англійської, як першої іноземної мови, випадки вищевказаної фонетичної інтерференції досить численні. Таким чином, основне зусилля викладача, особливо на початковому етапі навчання, має бути спрямоване не лише на виконання імітаційних вправ, а й на розробку системи диференційованих вправ з роз'ясненням відмінностей артикуляції та вимовних особливостей мов, що порівнюються. Однак для того, щоб запобігти та усунути фонетичну інтерференцію при навчанні вимови слід уникати гіперкорекції, тобто перебільшеної уваги до відповідності форм та моделей іноземної мови її нормам, оскільки це може призвести до появи неприродної мови. При цьому слід пам'ятати, що вплив звукової системи рідної мови на звукову систему іноземної мови прямо пропорційний до збільшення лінійної протяжності мовного висловлювання, тому при формуванні необхідних умінь і навичок особливу увагу слід приділяти вимові слів і фраз.

Необхідно також додати, що не можна повною мірою опанувати іноземну мову без спостереження за поведінкою у мові носіїв цієї мови, без оволодіння правилами лінгвістичної та паралінгвістичної поведінки, тому важливим є використання аудіо- та відеоматеріалів у вивченні іноземної мови, які допомагають вирішувати проблеми іншомовного акценту та міжмовної інтерференції у всьому її різноманітті.

Звертаючись до нової мовної системи, індивід має свій попередній лінгвістичний досвід, і це неминуче спричиняє порушення мовних норм. Багатомовність природно призводить до інтерференції.

Інтерференція є невід'ємною частиною процесу оволодіння іноземною мовою. Вплив навколишнього середовища також відіграє важливу роль, а мовна практика є невід'ємним фактором наявності чи відсутності фонетичної інтерференції.

Універсальні помилки, пов'язані з особливостями мови, що вивчається, прогнозуються і коригуються вже на початковому етапі навчання іноземної мови. Однак індивідуальні помилки слід усувати в міру їхньої появи, враховуючи особливості кожного індивіда. Оскільки ступінь інтерференції залежить від мовної компетенції індивіда, її цілеспрямовано підвищувати.

Отже, інтерференція є втручанням елементів однієї мовної системи в іншу, а результат цього втручання може бути як негативним, про що говорять вищезгадані приклади, так і позитивним, що сприяє адекватному перекладу і взаєморозумінню. Корисним буде проводити паралелі з англійською мовою, зокрема, деякі граматичні складові. Облік факторів

інтерференції щодо німецької мови як другої іноземної дозволяє попередити помилки, скоротити їх кількість і тим самим полегшити процес навчання, що відповідає завданням інтенсифікації навчального процесу.

Список літератури:

1. Анісімова А. О. До проблем дидактичного зіставлення контактуючих мов у процесі навчання другої іноземної мови. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. Запоріжжя, 2011. Вип. 15(68). С. 51–57.
2. Дем'яненко О. Є. Фонетична інтерференція під час взаємодії звукових систем рідної, нерідної та іноземної мов. *Наука і освіта: наук.-практ. журнал*. 2005. № 1–2. С. 110–112.
3. Кардаш Л. В. Різномасштабні дослідження мовної інтерференції. *Молодий вчений*. 2016. № 2. С. 280–283. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/2/66.pdf>
4. Рибалка Н. В. Проблема інтерференції при навчанні німецької мови як другої іноземної. *Modern engineering and innovative technologies*. 2024. Issue №31. Part 4. P. 134-139. URL: <https://www.moderntechno.de/index.php/meit/issue/view/meit31-04/meit31-04>
5. Alexiadis Georgios. Zwischensprachliche Interferenzerscheinungen innerhalb der kontrastiven Linguistik und der Neurolinguistik am Beispiel Deutsch Neugriechisch. Dissertation zur Erlangung des Doktorgrades der philologisch-historischen Fakultät der Universität Augsburg. Augsburg. 2008. 163 s.
6. Flege J. E., Yeni-Komshian G. H. & Liu S. Age constraints on second-language acquisition. *Journal of Memory and Language*. 41(1). 1999. pp.78-104.

References:

1. Anisimova, A. O. (2011). *Do problem dydaktychnoho zistavlennia kontaktuiuchykh mov u protsesi navchannia druhoi inozemnoi movy* [To the problems of didactic comparison of contact languages in the process of learning a second foreign language]. *Pedagogy of creative personality formation in higher and secondary schools*. Zaporizhzhia, Issues 15(68), pp. 51–57.
2. Demianenko, O. Ye. (2005). *Fonetychna interferentsiia pid chas vzaemodii zvukovykh system ridnoi, neridnoi ta inozemnoi mov* [Phonetic interference during the interaction of sound systems of native, non-native and foreign languages] *Science and education: science and practice*. Magazine, no. 1–2, pp. 110–112.
3. Kardash, L. V. (2016). *Riznoaspektni doslidzhennia movnoi interferentsii* [Different aspects of language interference studies]. *Young scientist*, no. 2, pp. 280–283. Available at: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/2/66.pdf>
4. Rybalka, N. V. (2024). *Problema interferentsii pry navchanni nimetskoï movy yak druhoi inozemnoi* [The problem of interference in teaching German as a second foreign language]. *Modern engineering and innovative technologies*, Issue №31, Part 4, pp. 134-139. Available at: <https://www.moderntechno.de/index.php/meit/issue/view/meit31-04/meit31-04>
5. Alexiadis, Georgios (2008). *Zwischensprachliche Interferenzerscheinungen innerhalb der kontrastiven Linguistik und der Neurolinguistik am Beispiel Deutsch Neugriechisch*. Dissertation zur Erlangung des Doktorgrades der philologisch-historischen Fakultät der Universität Augsburg. Augsburg. 163 S.
7. Flege, J. E., Yeni-Komshian, G. H. & Liu, S. (1999). Age constraints on second-language acquisition. *Journal of Memory and Language*, 41(1), pp.78-104.

Objective. The objective of the article is to define the essence and content of the concept of "phonetic interference"; identify the conditions for the occurrence of interference, the forms and features of its manifestation during the study of German as a second foreign language after English, and identify methodical ways to overcome it.

Methods. *The main scientific results are obtained using such research methods as theoretical and comparative analysis of psychological and pedagogical literature, generalization of best practices and observation.*

Results. *A person learning a foreign language sets himself the goal of mastering one or several languages as best as possible. Accordingly, there is an unwanted transfer from one language to another, due to which the process of language acquisition often suffers from violations. But as in any other case, transference has two types: positive and negative transference (interference).*

Most linguists are mostly concerned with negative transfer, because the interference of one language into another is easily felt and known. Negative transference/interference is caused by a deviation from the norm. This means that the transfer of phonetics, grammar or vocabulary from a language that an individual has already mastered will lead to errors when learning a new foreign language.

Mastery of one language can also facilitate mastery of another, which is equivalent to positive transfer. However, positive transference is often difficult to perceive. As a result of the similarity of languages, students, as a rule, when learning a new language, borrow phonetic, morphological or grammatical rules from the language they studied before. If borrowing or, accordingly, transfer helps and brings relief to the new language, then we can talk about positive transfer.

In order to communicate well and understand other people in a new language, it is necessary to pronounce the sounds of the language, words and expressions correctly.

In the "Ukrainian - English - German" trinity, the native language, mastered in a natural language environment, occupies a dominant place, and the level of mastery of it is, of course, much higher than that of foreign languages. The individual has a lower level of each system following the native language. However, a mediocre command of a second and/or third language does not prevent an individual from being considered multilingual, as he is able to switch codes, alternately use different language systems and communicate at a level that is accessible to him.

Each subsequent language experiences the influence of the previous one, so bilingualism and multilingualism inevitably lead to interference.

According to some scientists, phonetic interference is one of the most difficult and urgent problems of modern linguistics. The study of accent or phonetic deviations in the system of the secondary language of bilinguals is especially relevant for determining the acceptability or unacceptability of certain phonetic deviations in non-native speech.

Key words: *phonetic interference; English; German language; second foreign language; bilingualism*